

चन्द्रार्कग्रहणस्य भूक्यायाचन्द्राभ्यामावरणरूपस्याऽपि
 क्षयावास्यासंक्रान्तिकालवत् तत्र ज्ञानदानादौ बद्धपु-
 ण्यसाधनत्वं स्यादिति प्रसिद्धम् तत्रादौ कालमाधवीये
 यथा निर्णीतं तत् प्रदर्शयते दृष्टगम्यः “पूर्वमाप्रति-
 पत्सन्धौ राहुः सम्पूर्णमण्डलम् । यसते चन्द्रमर्कश्च द-
 र्शप्रतिपदनरे” इति तत्र पूर्वणोऽन्तिमोभागः स्पर्शकालः
 प्रतिपद व्याधोभागोमौलकालः तदुक्तं ब्रह्मसिद्धान्ते “या-
 वत्कालः पूर्वणोऽन्ते तावान्प्रतिपदादिभिः । रथीन्दुग्रह-
 णानेष्टाः स पुण्योमिच्छणाङ्गवेदिति” ग्रहणानेष्टाः राहु-
 ग्रहणकालः तत्र कर्त्तव्यमाह दृष्टवर्षाष्टः “गङ्गातोये च
 संप्राप्ते इन्द्रोःकोटी रवेर्दश । गवाङ्कोटिप्रदानेन सस्यग्द-
 क्षेयं यत् फलम् । गङ्गाज्ञाने तत् फलं स्याद्वाङ्गुस्ते नि-
 शाकरे । दिवाकरे पुनस्तत्र दशसंख्यसुदाहृतमिति” अस्य
 श्लोकद्वयस्य प्रथमार्द्धमपेक्षितपदाध्याहारेण योजनीयं
 इन्द्रोर्ग्रहणे संप्राप्ते सति गङ्गातोये अथवाहनं गोको-
 टिदानसमं भवति रवेर्ग्रहणे ततो दशगुणं फलम् अयमे-
 वार्थ उपरितनेनाहृतयेषु स्पष्टीकृतः । व्यासोऽपि “इन्द्रो-
 र्दशगुणं पुण्यं रवेर्दशगुणं ततः । गङ्गातोये तु संप्राप्ते
 इन्द्रोः कोटीरवेर्दश । गवाङ्कोटिग्रहणस्य यत् फलं लभ-
 ते नरः । तत् फलं जाङ्गवोऽज्ञाने राहुग्रहे निशाकरे ।
 दिवाकरे तु ज्ञानस्य दशसंख्यसुदाहृतम् चन्द्रसूर्यग्रहे चैव
 कोऽवशाहेत जाङ्गवीम् । स ज्ञातः सर्वतीर्थेषु किमर्थमटते म-
 ह्यमिति” गङ्गाव्यतिरिक्तमहानदीतोये लक्षगुणदशलक्षगुण-
 त्वं गङ्गातोये तु कोटिगुणदशकोटिगुणत्वम् । ब्रह्मपुराणेऽपि
 “तिस्रोऽन्यो महापुण्या वेणा गोदा च जाङ्गवी । गां हरी-
 शाङ्गिकात् प्राप्ता गङ्गा इति हि कीर्त्तिताः”
 हरेः पादादीन्वरस्य शिरस्य गाम्भूभिः प्राप्ता गङ्गा । य-
 दपि जाङ्गवेव ताडयो न तु वेणागोदे तथापि क्षत्रियो
 गच्छन्तीति न्यायेन जाङ्गव्या सह निर्दिष्टयोस्तयोरपि
 गङ्गात्वमविरुद्धं यद्वा जाङ्गवीजलमेव केनचिद्विमित्तेन
 ब्रह्मगिरिवायुगिर्योरुद्भूतमिति क्त्वा तयोरपि मुख्यमेव
 गङ्गात्वन्तासु गङ्गासु ज्ञानं मुख्यं तदसम्भवे नद्यन्तरेषु
 स्नायात् तदुक्तं महाभारते “गङ्गाज्ञानं तु कुर्वीत ग्रहणे
 चन्द्रसूर्ययोः महानदीषु चान्यासु ज्ञानं कुर्याद्यथावि-
 धीति” महानद्यो ब्रह्मपुराणे दर्शिताः “गोदावरी भीम-
 रथी तुङ्गभद्रा च वेणिका । तापो पयोष्णी विन्ध्यस्य दक्षिणे
 तु प्रकीर्त्तिताः । भागोरथी नर्मदा च यमुना च सरस्वती ।
 विशोका च वितस्ता च विन्ध्यस्योत्तरतस्तथेति” महानद्यस-

म्भवे जलान्तराख्याह यज्ञः “वापीकूपतडागेषु गिरिप्र-
 स्तवेषुऽपि च । नद्यासदे देवखाते सरसीपूजिताऽम्बुनि ।
 उष्णोदकेन वा स्नायात् ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोरिति” एतत्
 सर्वमभिप्रेत्याह व्यासः “सर्वं गङ्गासमन्वीयं सर्वो ब्रह्म-
 समो द्विजः । सर्वं भूमिसमं दानं ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोरिति”
 उष्णोदकस्यातुरविषयत्वमाह व्यासः “आदित्यकिरणैः पूतं
 पुनः पूतं च वज्रिना । अतोव्याध्यातुरः स्नायाद्ग्रहणेऽ-
 म्बुशारिणेति” गङ्गातोयमारभ्योष्णोदकान्ते पूतरोत्तरस्या-
 तुकल्पत्वसक्तम् । एतदेवाभिप्रेत्योष्णादकादिषु समुद्रजज्ञाने
 पूतरोत्तरस्य प्राशस्त्यमाह मार्कण्डेयः “शेतुष्णोदका-
 त्पुण्यमपारक्यं परोदकात् । भूमिषुमुद्रतात्पुण्यं ततः
 प्रसवणोदकम् । ततोऽपि सारसं पुण्यं ततः पुण्यं नदी-
 जलम् । तीर्थतोयं ततः पुण्यं महानद्यम्बुपावनम् । ततस्त-
 तोऽपि गङ्गाम्बु पुण्यं पुण्यस्ततोऽम्बुधिरिति” मासविशेषे-
 ण ग्रहणे नदीविशेषो देवीपुराणेऽभिहितः “कार्तिके ग-
 र्हाणं श्रेष्ठं गङ्गायामुनसङ्गमे । मार्गे तु ग्रहणं प्रोक्तं
 देविकायां महामुने । पौषे तु नर्मदा पुण्या सा च सच्चि-
 हिता शुभा । फाल्गुने वरुणा पुण्या चैत्रे पुण्या सरस्वती ।
 वैशाखे तु महापुण्या चन्द्रभागा सरिद्धरा । ज्येष्ठे तु कौ-
 शिकी पुण्या आषाढे तापिका नदी । श्रावणे सिन्धुनामा
 तु तथा भाद्रे तु चन्द्रिका । आश्विने सरयूः श्रेष्ठा तथा
 पुण्या तु नर्मदेति” ग्रहणविशेषे नदीविशेषस्तत्वाभिहितः ।
 “गोदावरी महापुण्या चन्द्रे राहुसमन्विते । सूर्ये च राहु-
 णा यस्ते तन्ममूते महामुने । नर्मदातोयसंस्पर्शेऽतः कल्या-
 भवन्ति हीति” ज्ञानवत् स्मरणादपि पुण्यमाह “कृत्वा-
 शतक्रतुफलं दद्या सर्वधनाशनम् । स्रष्टा गोमेषपुण्यं तु पीत्वा
 सौत्वाभण्डमेव । स्नात्वा वाजिमखे पुण्यं प्राप्नुयादविचारतः
 रविचन्द्रोपराने च अयने चोत्तरे तथेति” । जलविशेष
 माह । “गङ्गा कनखलं पुण्यं प्रयागः पुष्करं तथा ।
 कुरुक्षेत्रं महापुण्यं राहुग्रस्ते दिवाकरे” इति ग्रहणे
 आहं विहितं लिङ्गपुराणे “व्यतीपातक्षणे यावांचन्द्र-
 सूर्यग्रहणः । गङ्गाया तु सा प्रोक्ता पितृणां
 दत्तमन्त्रयम्” इति महाभारतेऽपि “सर्वस्वेनापि कर्त्तव्यं
 आहं वै राहुदर्शने । अङ्गुर्विण्णस्तु नास्तिक्यात्पङ्के
 गौरिव सीदतीति” । ऋष्यशृङ्गोऽपि “चन्द्रसूर्यग्रहे
 यस्तु आहं विधिवदाचरेत् । तेनैव सकला पृथ्वी
 दत्ता विप्रस्य वै करे” इति । विष्णुरपि “राहुदर्शनदत्तं
 हि आहंमाचन्द्रतारकम् । शुण्वत् सर्वकामीयं पितृणां